

Michal Pořický – chtěl být truhlářem, vyučil se kuchařem a je šindelářem

Obrazem

Když se Michal Pořický v mládí rozhodoval kam na školu, lákala ho truhlářina. Nakonec vyhrál obor kuchař-číšník. Doteď je přesvědčen, že udělal správně. Na rozdíl od stolaře najde jako kuchař práci vždy a všude. Přesto dnes už sedmým rokem tento rodák z Šumavy vykonává časově náročné a dnes už ojedinělé povolání šindeláře. „Dřevařinu máme v rodině. Strejda má firmu, dědeček byl stolař a soustružník,“ říká.

Šindele dělá ze smrkového a jedlového dřeva, na zakázku i z modřínového. Nej kvalitnější dřevo je to, které rostlo pomalu. Poznává, že dnes je zájem i o výrobu tak zvaných alpských šindelů z modřínu. „U nás na horách ale není dostatek vhodných stromů. Výrobci je tedy dělají z modřínu z teplejší oblasti, kde roste rychleji. Střecha z tohoto šindele je vizuálně jiná než z valašského.“

Spolu s materiálem je důležitý i způsob, jakým se dřevo štípe podél vláken. Právě díky štípání ve směru jejich růstu pohlcuje dřevo méně vody. Když se vše podaří a je-li střecha vhodně situovaná a provětrávaná, může vydržet až sedmdesát let. K ošetřování šindele obvykle šindelář Pořický používá dřevní tradiční přírodní produkt – tér. „Podle mého se dnes nejrůznější impregnace dřeva používají nad míru. Cena není úměrná k prodloužení životnosti. Kolikrát postačí, když se pokládka udělá správnou technologií, která zamezí rychlé degradaci materiálu.“

Dřevo degraduje hlavně působením vlhka, vzdušného kyslíku a UV záření. „Jižní strana střechy, na kterou dopadá více světla, bývá v porovnání se stranou severní v horším stavu. Párkrát se mi už stalo, že jsme sundávali šindele z jižní strany, tedy spíše loupali jako perníček, a na severní to šlo ztuha,“ vzpomíná. A objasňuje, proč je zásadní ochránit dřevo před vlivy UV záření – to totiž v materiálu vyvolává nevratné fotochemické reakce. K takové ochraně je ostatně dřevo od přírody dobře vybavené. „Pigment si vytvoří samo, když potom na slunci zešedne.“

Hotové šindele se nechávají vysychat na vzduchu v přesně odměřených balících.

[Michal Pořický](#) se usídlil ve valašské vsi Solanec pod Soláněm, kde vyrábí tu šindele a během sezóny je pokládá na krovy. Letos na podzim bude pracovat na hradě Kost, příští rok ho čeká rekonstrukce střechy a krovu v Boskovicích. V Srbské Kamenici bude opravovat hliněné spáry v roubení.

► **Další fotografie z dílny a jiné texty a fotoreportáže o architektuře, umění a současné podobě řemesla najdete v prvním tištěném vydání magazínu Material Times ► K dostání je na [vybraných v Praze, Brně, Ostravě a Liberci](#) a [e-shopu PageFive](#) a [ArtMap](#).**

► **Chcete vědět, jak vypadají inovativní přírodní materiály? Navštivte knihovnu materiálů [matériO Prague](#).**

30. 9. 2016 Text: Nela Kýrová, Tereza Lišková, foto: Tomáš Rubín

